

ministeriet har foretaget Ændringer, og mod disse finder jeg intet at indvende. Som Lovforslagets Titel viser, gælder der en Lov for Færøerne af 24. Januar 1913 om Handelsrejsende. I denne Lovs § 2 angives, hvilke Afgifter Handelsrejsende skal betale for Udøvelsen af deres Virksomhed. Forskellen mellem de gældende og de nu foreslaaede Afgifter er for det første, at Afgifterne, der for Tiden er ens, hvad enten Forretningerne udføres for indenlandske eller udenlandske Firmaer, nu foreslaas at skulle være højest for de sidstnævnte, og dernæst, at Afgiften forhøjes i alle Tilfælde. Den gældende Afgift er 25 Kr. for det første Firma, for hvilket den Handelsrejsende vil udføre Forretninger, og 15 Kr. for hvert af de følgende. Afgiften foreslaas forhøjet til henholdsvis 50 Kr. og 25 Kr. for indenlandske Firmaer, medens den for udenlandske Firmaer fastsættes til henholdsvis 200 Kr. og 50 Kr. Formaålet med Lovforslaget er at skaffe forøgede Indtægter for visse offentlige Kasser paa Færøerne, thi ogsaa deroppe trænger de offentlige Kasser til større Indtægter. Den foreslaaede Forhøjelse er formentlig rimelig, ogsaa i Forhold til de i Udlandet fastsatte Afgifter af tilsvarende Beskaffenhed. I Henhold hertil anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg tillader mig derhos at anbefale, at det fremmes hurtigt, for at det kan blive muligt, at den nye Lov som foreslaaet træder i Kraft den 1. Januar 1926.

Justitsministeren (Steinke): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 1. September 1925 i København afsluttet Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Siam med dertil hørende Slutprotokol og Protokol angaaende den Jurisdiktion, som finder Anvendelse paa danske Statsborgere i Kongeriget Siam.

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 3393).

Forslaget sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Moltke): Det er mig en Glæde i Dag at kunne søge det høje Tings Samtykke til en Venskabs-, Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Siam. Som det vil fremgaa af det omdelte Forslag til Rigsdagsbeslutning, har Siams handelspolitiske Forhold til de fleste europæiske Lande samt de Forenede Stater og Japan siden forrige Aarhundredes Midte været baseret paa Traktater, som i Hovedsagen er ensidige til Gunst for Medkontrahenten. Den traktatmæssigt stiplede Mestbegunstigelse hviler i Regelen som en ensidig Forpligtelse paa Siam, og der er gjort væsentlige Indskrænkninger i dette Lands Toldautonomi og Jurisdiktionsmyndighed overfor fremmede Statsborgere. Saaledes maa Indførselstolden, bortset fra enkelte Undtagelser, ikke overstige 3 pCt. af Værdien, ligesom der er fastsat visse moderate Sæts for Udførselstold. Med Hensyn til Jurisdiktionen er Forholdet for Danmarks Vedkommende det, at man ved Traktaten af 1913 vel i Princippet har opgivet den ved tidligere Traktater fastsatte Konsularjurisdiktion, men dog samtidig paa anden Maade har truffet en Ordning, som udelukker den siamesiske Stat. fra at udøve fuld Jurisdiktion over de paa dens Territorium bosatte fysiske og juridiske Personer af dansk Nationalitet. Efter Krigen har den siamesiske Regering bestræbt sig for at faa disse gamle Traktater afløst af nye, der i højere Grad er baseret paa Gensidighed, og som skal bane Vejen for Siams fuldstændige Frigørelse paa det toldpolitiske og judicielle Omraade. Det er efterhaanden lykkedes Siam at tilvejebringe saadanne Traktater med de Forenede Stater, Japan, Frankrig, Spanien, Portugal, Nederlandene og Storbritannien. Med Norge, Sverige, Italien og Belgien føres der Forhandlinger, som ventes i den nærmeste Fremtid at ville resultere i lignende Overenskomster.

I Forsommeren 1924 modtog den danske Regering Udkast til en Traktat med tilhørende Protokol angaaende den Jurisdiktion, som skal finde Anvendelse paa danske Statsborgere i Siam. Udkastet, der var bygget over den siamesisk-amerikanske Traktat, blev af Udenrigsministeriet forelagt Traktatkommissionen og Justitsministeriet. Justitsministeriet erklærede at kunne tiltræde Jurisdiktionsprotokollen, og Traktatkommissionen henstillede efter en indgaaende Undersøgelse af Siams økonomiske Forhold, dets Handels- og Toldpolitik samt danske Erhvervsinteresser derovre, at man søgte